

С познание и обич, с дълг и вяра – напред в педагогическата професия!

Уважаеми абсолвенти!

Изпращаме ви с вълнение като наши абсолвенти от випуск 2015 година, посрещаме ви с радост и удовлетворение като колеги в учителската професия. Защото за времето на вашето студентство сме били част от пътя ви към професията, която ще ви среща с непресъхващото детство и младост. Няма друга професия, в която човек от първия до последния си трудов ден да работи с хора, които растат пред очите ни физически и духовно. Няма друга професия, която да дава усещането, че помагаш на живота да цъфти пред очите ти духовно и физически, така, както го прави професията, която сте си избрали! Няма друга професия, която да среща с толкова очички, изпълнени с уважение и признание, както учителската!

Учителстването изисква много знание. Опитвахме се да ви водим по полето на това знание. Къде по-системно, къде по-разхвърляно, къде ръка за ръка, къде с повече контрол! Знаем, че това, което сме сторили е малко и е само началото. Може би, влизайки в класната стая, даже ще ви се стори, че на нищо не сме ви научили. Докато един ден осъзнаете, че неразбраното от лекциите, учебниците и интернет е станало ваше. Тогава ще разберете, че това, което неясно защо сме ви преподавали, е помогнало да се чувствате като на място учители.

Досещате се, че за да станете професионалисти, в учителстването се иска да му се отдадете, да превръщате наученото в средство за работа, да го ползвате за основа за собственото си професионално самообразование и удовлетворение. Е, искам да ви кажа, че избрахте професия, която ви кара до край да се учите с младостта! Учете се, защото такова трояко съчетание на работа, знание и младост не всекиму се дарява, а и вие сте си го подарили в избор!

Ще възпитавате! Ще усетите по себе си, че се получава, като се самовъзпитавате и развивате! Нали помните теорията: учениците безпогрешно познават кога влиза при тях *Личност!* А те имат нужда от ценности и личности, които вдъхват живот на ценностите! Не ги разочаровайте! Не разочаровайте и себе си. Помните от Ерик Ериксон: разрешаваме екзистенциалните си кризи в обич и грижи за утвърждаване на живота и щастието!

Защитавайте детето и детството! Вие сте тези, които ще сте между чука и наковалнята на интересите на гражданското общество и държавата, между правата на детето и властта! За да успявате, превърнете родителите и общността във ваши съюзници и помощници! Помните, че родителство не се учи, няма училища за него, а и плаши! Затова помагайте на родителите да израстват с вашите възпитаници! Насърчавайте гражданското у тях! Израствайте с тях! Пазете държавата от чиновническото бездушие! Подкрепяйте родители, общност и държава да разберат, че възпитанието „е по-съществено от предаването на знания“ (К. Аденауер). И по-трудно: за детето, за тях, за вас.

Изграждайте високи цели! За ценности! За знания! За вяра! **И силен кураж за постижения!** Високите цели са по сили на учителите, които могат и искат да водят! Незабравимият Януш Корчак в мъката и страданието на 20-те години на миналия век бе прозрял, че учим и възпитаваме на Бог, обич, родина и *тъга по по-добър живот*. Работете така, че учениците ви да се гордеят с успехите си и да не понасят безчестие, подлости и поражения. Вие имате професия на водачи: водите малките към света на възрастните – към широкия свят на социалното и на културата! А този свят е свят на хора с цели и воля да ги постигат! Свят на развитие чрез конкуренция. Утре вашите пораснали ученици мълчаливо ще ви благодарят за високите цели и силния кураж, а вие ще сте удовлетворени от пъстротата на израсналите пред очите ви личности! Вие ще сте учителят, който се помни, те – учениците, които помните!

Уважавайте различието и му се наслаждавайте! Едни от учениците ви ще усвояват по-трудно, други по-бързо, докато в някой момент тези, по-бавните ви изненадат с нещо рядко: мисъл, рисунка, спортно постижение, постъпка или просто загадъчна усмивка: „виж ме, не съм ли готин!“ Уважавайте различието, защото така ще получите богатството на успехите и богатството на признанието! И ще ги научите да уважават вашето различие, както и различието на средата си и сред нея.

Бъдете критични и не се примирявайте с мърсотията около вас! Предавайте това на учениците си! Работете щото училището или детската ви градина да става по-справедливо и добро място за живот за деца и ученици. Те ще продължат със силата на примера.

Връщайте се към корените си. Към детството. Към родния край. Към езика ни, който, както казваше Петър Увалиев, ни говори, обговаряйки подсъзнателно и съзнателно българското ни, дълбоката ни връзка с род и Родина. Към приятелите. Към наследството на по-възрастните. Към университета, в който сте учили, към вашия факултет. Утре всичко това ще стане онова донякъде загадъчно ваше минало, което ще ви топли със самобитни спомени на достойно и цялостно извървян житейски път!

Обичайте родителите и семейството си. Родителите са тези, които са ви дали обичта и куража си, за да сте тук! Благодарете им за всеки ден, прекаран с тях! Няма добър учител, зад който да не стои здраво семейство и обичащи го хора. А на обичта и грижите по-често и по-уверено се отзовава това, което ги повика! Е, викайте по-убедително и честно!

Ще кажете откъде съм сигурен във всичко това? Не ви ли лъжа? Честно: знам го не само от тези, преди мене, които са ми го предали като наследство, от многото изчетени страници. Вярвам в това и от собствен опит. Не всичко от това, което ви казвам, е ставало лесно и без разочарования, имало е и има „номерца и

номера“. Но имам толкова професионално успели и по човешки доказали се ученици и студенти! И не греша в избора си да завърша с един кратък цитат от Нобеловата реч на Албер Камю, произнесена през далечната 1957 година: „**Определил своята истинска същност, своите предели, дългове, а също и символа на трудната си вяра**“, аз се чувствам искрен пред вас сега!

Уважаеми абсолвенти,

От името на академичната общност на Факултета по Педагогика, на настоящите студенти и от свое име ви пожелавам здраве, обич, приятелство!

Пожелавам ви труд и успехи! Професионални и лични!

Пожелавам ви силни мечти и изживяно щастие от по-добър и справедлив живот!

На добър час!

20.5.2016 г.

доц. д-р Траян Попкочев,
Декан на Факултета по
педагогика

Благоевград